

Počeci terapijskog jahanja i analiza stanja udruga/klubova u programu terapijskog jahanja u 2006. godini u Hrvatskoj

Povijest proučavanja datira još iz davne 1795. godine, prema zabilješkama dr. Chassigne najbolji rezultati terapijom jahanja pokazali su se kod pacijenata oji boluju od hemiplegije, paraplegije i drugih neuroloških bolesti.

No prvi početak i razvoj TJ počeo je 1952. godine na OI u Helsinkiju kada je Liz Hartel iako oboljela od dječje paralize osvojila srebrnu medalju u dresurnom jahanju i to u konkurenciji sa zdravim jahačima.

Time je jahanje za osobe s invaliditetom privuklo pozornost medicinskih stručnjaka i ljudi koji se bave konjima. Terapija jahanjem pedesetih je godina postala rasprostranjena u Evropi, a šezdesetih godina u USA.

U Hrvatskoj nekako paralelno program TJ pokreću dvije udruge „Kрила „ iz Zagreba i „Mogu „ iz Osijeka. Program terapijskog jahanja je sve popularniji i traženiji oblik rehabilitacije za osobe s poteškoćama. Kako bi omogućili pokretanje programa najvažnije je da postoji interes zajednice znači lokalne Zajednice, roditelja, korisnika i nevladinih organizacija. Pored materijalnih i tehničkih uvjeta za TJ potrebne su i osobe educirane za specifična znanja i vještine iz medicine i konjaništva.

Ovog trenutka u RH ne postoji sustavna edukacija u integriranom obliku za voditelje TJ osim u organizaciji HSTJ.

Udruge invalida, udruge za pomoć osobama s posebnim potrebama i KK imaju izravan interes i potrebu za pokretanje programa TJ te educiranjem svojih članova za voditelja terapijskog jahanja.

Nositelji realizacije programa su instruktorice TJ s međunarodnim licencama u suradnji s liječnicima specijalistima, hipoterapeutima, višim fizioterapeutima, psiholozima i defektolozima kao i sa stručnjacima iz konjaništva.

- Ciljevi Saveza su :
1. Prvenstveno poboljšanje kvalitete življenja osoba s poteškoćama kroz korištenje programa terapijskog jahanja.
 2. Stručno Osposobljavanje voditelja programa terapijskog jahanja po međunarodnim standardima.

3. Osiguravanje pokretanja i rada programa TJ u novim prostorima u RH
4. Edukacija zajednice o potrebi i mogućnosti rehabilitacije kroz intersdisciplinarni aktivnosti kao što je terapijsko jahanje.

2006. godine proveli smo anketu među svim članicama. Povratnu informaciju smo dobili od 21. udruge /kluba.

Ovom analizom dobili smo uvid u trenutno stanje provođenja aktivnosti u udrugama za terapijsko jahanje.

Vidljivo je da većinu korisnika ovog programa čine djeca s raznim poteškoćama, ali nije zanemariv i broj odraslih. Da je terapijsko jahanje sve prihvaćenije, pokazuju podaci o uključenosti stručnih suradnika i volontera. Očigledno je da su stručnjaci različitih profila prepoznali pozitivno djelovanje terapijskog jahanja u rehabilitaciji djece i odraslih s poteškoćama. Nažalost, nedostatan je broj educiranih voditelja terapijskog jahanja (samo 12 voditelja u 22 udruge). Stoga je prioritet i zadaća HSZTJ educirati potreban broj kompetentnih stručnjaka, a što će podići kvalitetu rada udruga, još više promovirati terapijsko jahanje, kako bi ono dobilo ravnopravno mjesto uz ostale priznate rehabilitacijske programe.

Pozitivni učinci terapijskog jahanja nisu samo u terapijskom pogledu, već i opće društvenom. Ovaj program u sebi integrira mnogo toga. Djeci razvija pravilan odnos prema okolini i drugim živim bićima; otvara mogućnost druženja djeci s poteškoćama s djecom bez poteškoća i tako senzibilizira društvo prema trenutno marginaliziranim skupinama; udružuje djecu, roditelje, stručnjake raznih profila i volontere na zajedničkom zadatku ⇒ razviti zdravu i što samostaliju osobu prihvaćenu u svojoj okolini.

Važno je istaknuti da je program terapijskog jahanja otvorio i dosta radnih mjesta, a širenjem djelatnosti uz potrebnu podršku Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi, Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, Ministarstva prosvjete i sporta kao i drugih, moguće je otvoriti mnogo više.

Svakodnevno iznalazimo načine kako osigurati potreban broj konja, specijalnu opremu i prostor, jer program ne uključuje sve zainteresirane korisnike (postoje i liste čekanja) za tu terapiju, a niti na svim područjima ne postoje registrirane udruge. Tako u ove 22 udruge imamo samo 87 konja, a u terapijsko jahanje je uključeno preko 1000 korisnika. Mnoga djeca i stariji čekaju na uključenje u program, a neki na svom području niti nemaju tu mogućnost.

U suradnji sa svim relevantnim stručnjacima, želimo unaprijediti program terapijskog jahanja, podići kvalitetu njegovog provođenja, a rezultatima i evaluacijom dokazati učinkovitost u rehabilitaciji osoba s poteškoćama.